

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: hétfőn, kedden, szardán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ötvenéves pótlódíj 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több...

ny. Amerikából is éppoly érdekes, mint fontos hír érkezik 12-dikéről; ugyanis az utóbbi napok...

LEGUJABB.

London, jul. 16. Schuvaloff gr. orosz nagykövét, fontos ügyben Szent-Pétervárra utazott.

Bukarest, július 16. A miniszterium lemondott. A kamara rögtön titkos ülésre jött össze, megbeszéli a helyzetet.

Pétevár, jul. 16. Totleben tábornok azon indoklással, hogy a nihilisták elleni rendszabályok nem vezetnek sikerre...

Felelős szerkesztő: Péter Gabor. Főmunkatárs: Grünvald József.

biztosító társaság.

Alapszabályai 18-dik §-ának*) értelmében...

rendes ülése.

17-dik napján délelőtt 10 órakor...

szózat.

szózatok jelentéseinek előterjesztése. A lakosság és a felügyelő bizottság jelentéshozatal ezek felett, valamint a nyereség...

A választmány.

A választmányi és felügyelő bizottsági ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

A választmány.

A választmányi ülések július 14. A választmányi ülések július 14.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5. Egy évfolyam 5. 5. Előfizetési pénz a minden kötetben: 10-piacz, VECSÉTHÁZ, földesúri a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Debreczen, jul. 19. (P.) A napi sajtó a romániai kormányválsággal foglalkozik, mely mint már említettük, a miatt ütött ki, hogy bár a berlini szerződés Románia függetlenségének elismerését világosan a teljes vallási egyenlőség kimondásához kötötte, mégis most, midőn a román kormány és tárgyalás — a zsidók egyenjogúsítására nézve — törvényjavaslatot terjesztett a kamara elé, azt a nagy többség elvetette s így a kormány leszavaztatván, le kellett mondania.

Semmitől sem iszonyodik a román nemzet inkább, mint a zsidók polgári jogainak elismerésétől, mert e népből csak olyan piócát lát, mely mihelyt tele szivta magát, azonnal elhagyja az országot. De ha figyelemmel kísérjük a romániai eseményeket ezen tova vándorlásnak okát abban találjuk, mert a nem nagy időkönként megújuló zsidó üldözéseknél mindég a vagyonosabbak vannak kiűzve a legnagyobb veszélynek.

Azt is mondja a román sajtó, hogy a zsidó nép jelenléte Romániában még egyfelől a legnagyobb veszélyt képez a különböző rest oláhokra, addig másfelől bennük a polgárosodásra semmi hajlam nincsen.

Ez azonban első tekintetre láthatólag roz akaratú ráfogás. Mert hogy polgárosuljon az a zsidó, a kinek nincs joga polgárrá lenni, hogy tekinthessék magukat a zsidók románoknak, midőn az állam minden lépten-nyomon érezeti velük, hogy csak olyan túrt nemzetbeliek, kiket joga van bármiké megátámadni; olyan páriák, kiket ha észbe jut valakinek az utcán agyonverni, hát nem csinálnak belőle valami nagy dolgot.

A berlini congressus látta, ismerte ezen viszonyokat s épen azért a berlini szerződés 43. §-ban kimondta, hogy: „a magas szerződések elismerik Románia függetlenségét, azonban azt a következő feltételekhez kötik: a vallási különbség Romániában nem szolgálhat okul senkinek kizárására abból, a mi a polgári vagy politikai jogok élvezetéhez tartozik stb.”

E cikk egyébiránt eleitől fogva nem tettett a románoknak; olyas valamit láttak abban, mely a román népet a romániai zsidók kezébe szolgáltatná ki.

A román kormány ellenére, a kamara többsége most sem merete határozottan kimondani e cikk értelmét, hanem egy kerülő utat talált ki s javaslatában azt mondja: minden zsidó külföldinek tekintessék, s azután mint minden külföldi megnyerhesse a polgárságot, ha tíz évig ott lakott, ha kéri és ha azt a kamara többsége megazvazza.

A kisebbség már öt osztályt állított fel, mely inkább hajlik a kongressus határozata felé; a honfutsitánók zsidók ez osztálya következő lenne: 1. Azok, kik a hadseregben szolgáltak vagy a katonai sorushuzásban résztvettek; 2. a kik kereskedelmi vagy ipari üzleteket rendeztek be; 3. a kik közoktatási vagy jogtudományi intézeteknek ajándékokat jutattak; 4. a kik román tanítványnak nyert akadémiái fokot bírnak vagy legalább a baccalaureatusi vizsgát letették;

5. a kik román nyelven irodalmi vagy tudományos munkát írtak. Bratiano kormánya ez utóbbi javaslatot némi módosítással hajlandó lett volna elfogadni, de a többség makacsul megmaradt a maga véleménye mellett még akkor is midőn e makacssága a kormány lemondását vonta maga után.

Hanem mit fognak ehez mondani a nagyhatalmak midőn látják, hogy ők bevezették ugyan Romániát a nagy Európai családba, hanem az egyáltalában nem tartja magát kötelezettségnek egy ideomítani, hogy a testvéralamok szegényét ne valljanak vele.

De ha Oroszország nem tartotta meg a nézve kötelezőnek a berlini szerződés egy pontját sem, úgy a muszka köpeny alatt, muszka járszalagon vezetett Románia mit félhet a hatalmaktól egy pont megsértése miatt? Nagyon jól tudja ezt Romániában s érzik, hogy nincs kitől félniök, azért olyan erős az a majoritás.

Minden jel oda mutat, hogy Romániában egyelőre nem fog érvényre jutni a congressus határozata s csak azért mert nincs rá ok, hogy a román urak kényszerítő beavatkozásától féljenek s így elmondhatjuk, hogy a berlini szerződést mindenki tiszteli ugyan, de végre nem hajtja senki.

Politikai hírek.

Mozgósítási hírek. A Novibazár elfoglalásának s ezzel kapcsolatban a hadsereg mozgósításának ideje, úgy látszik, oly közel áll már, hogy attól legelőbb napok választanak el csak bennünket. Usznak is már a mozgósítási hírek önműben. Bécsi tudósítások szerint ugyanis, a külügyi hivatalban egy pár nap óta ismét igen élénknek foglalkoznak a Linz felé való elmozdulással. Rövid idő előtti egy lapban pedig az a hír került fel, hogy a novibazári pasaliknak, a konvenczióban kijelölt 3 helyeséget az osztrákok akkor fogják megszállani, ha az oroszok a Balkánfélsziget területén kitudították. Az oroszoknak Bulgáriát és Kelet-Ruméliát legelőbb augusztus 3-ig kell elhagyniök; tehát az osztrák csapatok a jövő hónap elején fogják átvenni a novibazári határt.

Hogy pedig a bosnyákok is érik már a puskaporszagot, mutatja azon általános nyugtalanság, mely egy idő óta a Bosznia vidékén észlelhető. Konstantinápolyból érkező tudósítások szerint Boszniában és Hercegovinában titkos forradalmi iszágások vannak és nagyon tarthatni, hogy nem sokára komoly zavargások fognak kitörni.

Lázadás. Ruszrad környékén lázadás tört ki. Mohamedán lakosok zendültek a bolgárok brutálitása ellen. Ruszrad felől rohamosan katonaságok küldenek. Az idevonatkozó táviratokok elfojtak. A távirat-vonalak a földelők kezében vannak. A lázadás terjed. A fejedelem értesítve van az ügy felől. A portán miniszter-tanács ül össze.

A Zichy-ünnepély.

Székesfehérvár, jul. 16. — A „Debreczen” eredeti tudósítása. — Székesfehérvár város képviselői testülete a hó 7-én Zichy Jenő a kiállítás létrehozatala körül szerzett fáradsáhalat büszgáma, és ott szerzett nagy érdemei elismeréséül díszdíjjal választotta, s egyuttal elhatározta, hogy ünnepélyt rendez, melyen testületileg fogja elismerni a gróf iránt nyilatánit. Tegnap esti 5 órakor Havranek József polgármester vezetésével a városi képviselő testületet számos tagja, a Budapestről meghívott vendégekkel, to-

hábbá a kiállítás rendező bizottság tagjai, számos megyei és városi polgár, s a sajtó képviselői Zichy Jenő lakására mentek, és ott ábrnyújtották, — az ez alkalomra készült díszes albumot, mely udrozó iratot foglalt magában, aláírta számos városi és megyei polgár, és a kiállítás nagy része által. A díszes — mintegy 300 főtől álló menet — pontban 5 órakor érkezett a „Magyar királyi” szállóba, hol Zichy Jenő lakik.

Havranek József polgármester a városi polgárság nérvében gyönyörű beszédben udrozó Zichy Jenőt, felümlie, mily nagy hálával tartozik a város polgárságára, — ki első sorban volt osztályosa azon fénynek és dicsőségnek, kik első sorban élvezték a fényesen sikerült kiállítás jótékony hatását. Szónoki szépségeiben gazdag beszédét, e szavakkal zárta be: „Most pedig, midőn gyenge visszhangja voltam az általános érdeletnek, engedje meg méltóságod, hogy az itt megjelent testületek nérvében, méltóságodnak további hazafias működésére áldást és kitartást kívánva dicsoztál b. Eötvös Józsefnek azon mondatával zárjam be szavaim, hogy „a ha más földbe ültetik is át — hasonló gyümölcsöt terem” — kifejezést adjak azon édes gondolatnak, hogy méltóságod határára hivatása szidolja is e város falai közül, munkásságát és tehetségét a haza földjén fogja értékesíteni és nem leend tőlünk idegen soha! Az isten éltesse méltóságod, az emberi életkor legmagasabb szakágát és legyen méltóság maradó dicsa a hazának és istápolója a magyar iparnak.

Zichy Jenő gróf meghatottan választott a Magyar királyi nagytörvényben, a számos felkötések közül az első Szűgyén-Marich László főispán mondta, a királyra emelve poharát, Felémeltetők még; Zichy Jenő gróf Havranek polgármester, a főispán: Toll Isván, Zichy Edmond, Zichy Jenő kiállításának elnök sajtóért Dr. Sáy József, a székesfehérvári polgármester Danits Béla törvényeségi elnök, a hadseregért br. Miska Imre mezonnyi főispán, mire Hóllán honvédtábornok választott, gróf Zichy Nándorért Seidel Lajos városi kapitány mondot sikerült beszéddel, végre a sajtó képviselőit Dr. Neumann Armin.

A legnagyobb fájdalom tudósításom azzal kezdem, hogy tegnapelőtt este 7 órakor Székesfehérvár határát a jég teljesen elverte. A szőlők tökéletesen töukre mentek, egy a kukorica és a még lábón álló egyéb gabonák. A jég iszonyu zivatarral a városban is tetemes károkat okozott, a jég dió nagyságú darabokban hullott, úgy hogy sok házon minden ablakot bevett.

Bajor. — Merénylét. A mult szombaton II. Lipót belga király ellen fenyegető halálos ítélet fűggesztetett volt ki egy templom s az igazságügyi palota ajtajára. Az illető ki ezt tette — s Broecknek hírvár, — elfogott. Kezdetben örültek vélték, most azonban vizsgálát alatt van, mert azon gyaru forog fenn, hogy csak tette az örléséget. Első kihallgatása alkalmával azt vallotta, hogy egy idegen olasz pap adott neki pénzt, hogy meggyilkolja a királyt. Felűtő, hogy Van der Broeck bár hetek óta volt munka nélküli, mégis sok pénzt költött. A mi a falragaszokat illeti, a rendőrség úgy hiszik, nyomon van a bujdosott felfedezésére, ki külföldi volna s fanatikus nyilatkozatai által már egy idő óta — magára vonta a figyelmet.

— Alfons osztrák király csakugyan beházasodik az anyak uralkodó-családba. Erre enged következtetni a madridi „Liberal” eme comanunicqué-ja! Ferencz József osztrák császár a napokban, de mindenesre még e nyár folyamán egy magas rangu madridi személytől bizalmas levelet fog kapni, melynek tartalma mindkét uralkodó-családra fölőtte nagy érdekelt bir. E levél novemberben közzé fog tenni. — A sors. A zuluk országában halált lélt Napoleon császár herceg elesetnek körül-

halandónak sem áll hatalmában. Én tudom mi vár réam. Ugy kell lenni, nem máséint; igen, láthatóan mutatkozott abban a mindenható akaratára! — Ne hagyjon fel a reményvel ifju barátom, — vizsonzá é heresen, s bizalmat gerjesztő hangon; előkérte aztán a különféle lapokat, és leveleket, hogy végrendszabályai esküdjélő másolatokat irhasson ki azokból, és igérte, hogy néhány nap múlva ismét megjelöget. — Ne hagyjak fel a reményvel! — kérdelem magamtól, midőn börtönöm ajtaja, a derék ember mögöt beárult. — Ne hagyjak fel a reményvel?! — S mit remélhetek én meg a halálón kívül? Talán élethozsiglan tartó galváraságot? Borzadt gondolat! Élethozsiglan tartó halál lenne az! Oh! Nem, inkább a halált! Inkább ezeseres halált! Mily különösbég még is az emberek kívánságai és vágyai, különösbég mint végzetek. A mit ma akarunk, megajálják azt holnap; a szerint óhajtat a következő napot! Nem a jobb mindig a mi vágyunkat ingerli.

Midőn még megpepéseltre nem volt a végzetteljes határozat, — midőn nem volt még bizonyos a halálos ítélet, — a halálánál is borzasztóbbnak láttam az életet szabadság nélkül, —

egy nagybefolyásu miniszter ajánlatára, B a r o n e t rangra emeltetett, azon joggal, hogy magát West er f i e l d néven nevezhesse. — És fekvőjóságai s méltósága öröke, a tömlőben áll, gyilkosok között, — s gyilkossággal vádelatott.

Mily borzasztó gyávák az emberek, ha egy halálosítélet, — ha emberátsáink halála forog kérdésnél! Mily szorgosan gondoskodnak mindenről, mi kinyit megörvöltethetné, melyeknek a börtönt és vérsádot elválasztó arany-nyídi alatt ki van téve!

Már másnap bevezették hozzám a védelmezőmet, V a l e n t i n ú r t. E becsületes ember fájdalma, midőn részese helyett, hogyan létemre vonatkozó részletes kérdéseire; a hazámból érkezett papirokat általatam s é azokat elolvastam; — tülhaladta saját levertségemet is. Végre nyugodtabb lón. Elkeltél beszélésem előtte legkisebb részletet, a tengerparcon történt szerencsétlen eseményt; pontosan kikéltél minden körülményt, melyek alatt a matróz halála bekövetkezett, s darab ideig aztán, önmagával látszó-tanácsokozni.

Ne fárasztva magát hiába — mondám neki kis szünet után. — A lehetetlenség, egy

székesfehérvári város képviselői testülete a hó 7-én Zichy Jenő a kiállítás létrehozatala körül szerzett fáradsáhalat büszgáma, és ott szerzett nagy érdemei elismeréséül díszdíjjal választotta, s egyuttal elhatározta, hogy ünnepélyt rendez, melyen testületileg fogja elismerni a gróf iránt nyilatánit. Tegnap esti 5 órakor Havranek József polgármester vezetésével a városi képviselő testületet számos tagja, a Budapestről meghívott vendégekkel, to-

hábbá a kiállítás rendező bizottság tagjai, számos megyei és városi polgár, s a sajtó képviselői Zichy Jenő lakására mentek, és ott ábrnyújtották, — az ez alkalomra készült díszes albumot, mely udrozó iratot foglalt magában, aláírta számos városi és megyei polgár, és a kiállítás nagy része által. A díszes — mintegy 300 főtől álló menet — pontban 5 órakor érkezett a „Magyar királyi” szállóba, hol Zichy Jenő lakik.

Havranek József polgármester a városi polgárság nérvében gyönyörű beszédben udrozó Zichy Jenőt, felümlie, mily nagy hálával tartozik a város polgárságára, — ki első sorban volt osztályosa azon fénynek és dicsőségnek, kik első sorban élvezték a fényesen sikerült kiállítás jótékony hatását. Szónoki szépségeiben gazdag beszédét, e szavakkal zárta be: „Most pedig, midőn gyenge visszhangja voltam az általános érdeletnek, engedje meg méltóságod, hogy az itt megjelent testületek nérvében, méltóságodnak további hazafias működésére áldást és kitartást kívánva dicsoztál b. Eötvös Józsefnek azon mondatával zárjam be szavaim, hogy „a ha más földbe ültetik is át — hasonló gyümölcsöt terem” — kifejezést adjak azon édes gondolatnak, hogy méltóságod határára hivatása szidolja is e város falai közül, munkásságát és tehetségét a haza földjén fogja értékesíteni és nem leend tőlünk idegen soha! Az isten éltesse méltóságod, az emberi életkor legmagasabb szakágát és legyen méltóság maradó dicsa a hazának és istápolója a magyar iparnak.

Zichy Jenő gróf meghatottan választott a Magyar királyi nagytörvényben, a számos felkötések közül az első Szűgyén-Marich László főispán mondta, a királyra emelve poharát, Felémeltetők még; Zichy Jenő gróf Havranek polgármester, a főispán: Toll Isván, Zichy Edmond, Zichy Jenő kiállításának elnök sajtóért Dr. Sáy József, a székesfehérvári polgármester Danits Béla törvényeségi elnök, a hadseregért br. Miska Imre mezonnyi főispán, mire Hóllán honvédtábornok választott, gróf Zichy Nándorért Seidel Lajos városi kapitány mondot sikerült beszéddel, végre a sajtó képviselőit Dr. Neumann Armin.

A legnagyobb fájdalom tudósításom azzal kezdem, hogy tegnapelőtt este 7 órakor Székesfehérvár határát a jég teljesen elverte. A szőlők tökéletesen töukre mentek, egy a kukorica és a még lábón álló egyéb gabonák. A jég iszonyu zivatarral a városban is tetemes károkat okozott, a jég dió nagyságú darabokban hullott, úgy hogy sok házon minden ablakot bevett.

Bajor. — Merénylét. A mult szombaton II. Lipót belga király ellen fenyegető halálos ítélet fűggesztetett volt ki egy templom s az igazságügyi palota ajtajára. Az illető ki ezt tette — s Broecknek hírvár, — elfogott. Kezdetben örültek vélték, most azonban vizsgálát alatt van, mert azon gyaru forog fenn, hogy csak tette az örléséget. Első kihallgatása alkalmával azt vallotta, hogy egy idegen olasz pap adott neki pénzt, hogy meggyilkolja a királyt. Felűtő, hogy Van der Broeck bár hetek óta volt munka nélküli, mégis sok pénzt költött. A mi a falragaszokat illeti, a rendőrség úgy hiszik, nyomon van a bujdosott felfedezésére, ki külföldi volna s fanatikus nyilatkozatai által már egy idő óta — magára vonta a figyelmet.

— Alfons osztrák király csakugyan beházasodik az anyak uralkodó-családba. Erre enged következtetni a madridi „Liberal” eme comanunicqué-ja! Ferencz József osztrák császár a napokban, de mindenesre még e nyár folyamán egy magas rangu madridi személytől bizalmas levelet fog kapni, melynek tartalma mindkét uralkodó-családra fölőtte nagy érdekelt bir. E levél novemberben közzé fog tenni. — A sors. A zuluk országában halált lélt Napoleon császár herceg elesetnek körül-

halandónak sem áll hatalmában. Én tudom mi vár réam. Ugy kell lenni, nem máséint; igen, láthatóan mutatkozott abban a mindenható akaratára! — Ne hagyjon fel a reményvel ifju barátom, — vizsonzá é heresen, s bizalmat gerjesztő hangon; előkérte aztán a különféle lapokat, és leveleket, hogy végrendszabályai esküdjélő másolatokat irhasson ki azokból, és igérte, hogy néhány nap múlva ismét megjelöget. — Ne hagyjak fel a reményvel! — kérdelem magamtól, midőn börtönöm ajtaja, a derék ember mögöt beárult. — Ne hagyjak fel a reményvel?! — S mit remélhetek én meg a halálón kívül? Talán élethozsiglan tartó galváraságot? Borzadt gondolat! Élethozsiglan tartó halál lenne az! Oh! Nem, inkább a halált! Inkább ezeseres halált! Mily különösbég még is az emberek kívánságai és vágyai, különösbég mint végzetek. A mit ma akarunk, megajálják azt holnap; a szerint óhajtat a következő napot! Nem a jobb mindig a mi vágyunkat ingerli.

Midőn még megpepéseltre nem volt a végzetteljes határozat, — midőn nem volt még bizonyos a halálos ítélet, — a halálánál is borzasztóbbnak láttam az életet szabadság nélkül, —

egy nagybefolyásu miniszter ajánlatára, B a r o n e t rangra emeltetett, azon joggal, hogy magát West er f i e l d néven nevezhesse. — És fekvőjóságai s méltósága öröke, a tömlőben áll, gyilkosok között, — s gyilkossággal vádelatott.

Mily borzasztó gyávák az emberek, ha egy halálosítélet, — ha emberátsáink halála forog kérdésnél! Mily szorgosan gondoskodnak mindenről, mi kinyit megörvöltethetné, melyeknek a börtönt és vérsádot elválasztó arany-nyídi alatt ki van téve!

Már másnap bevezették hozzám a védelmezőmet, V a l e n t i n ú r t. E becsületes ember fájdalma, midőn részese helyett, hogyan létemre vonatkozó részletes kérdéseire; a hazámból érkezett papirokat általatam s é azokat elolvastam; — tülhaladta saját levertségemet is. Végre nyugodtabb lón. Elkeltél beszélésem előtte legkisebb részletet, a tengerparcon történt szerencsétlen eseményt; pontosan kikéltél minden körülményt, melyek alatt a matróz halála bekövetkezett, s darab ideig aztán, önmagával látszó-tanácsokozni.

Ne fárasztva magát hiába — mondám neki kis szünet után. — A lehetetlenség, egy

székesfehérvári város képviselői testülete a hó 7-én Zichy Jenő a kiállítás létrehozatala körül szerzett fáradsáhalat büszgáma, és ott szerzett nagy érdemei elismeréséül díszdíjjal választotta, s egyuttal elhatározta, hogy ünnepélyt rendez, melyen testületileg fogja elismerni a gróf iránt nyilatánit. Tegnap esti 5 órakor Havranek József polgármester vezetésével a városi képviselő testületet számos tagja, a Budapestről meghívott vendégekkel, to-

hábbá a kiállítás rendező bizottság tagjai, számos megyei és városi polgár, s a sajtó képviselői Zichy Jenő lakására mentek, és ott ábrnyújtották, — az ez alkalomra készült díszes albumot, mely udrozó iratot foglalt magában, aláírta számos városi és megyei polgár, és a kiállítás nagy része által. A díszes — mintegy 300 főtől álló menet — pontban 5 órakor érkezett a „Magyar királyi” szállóba, hol Zichy Jenő lakik.

Havranek József polgármester a városi polgárság nérvében gyönyörű beszédben udrozó Zichy Jenőt, felümlie, mily nagy hálával tartozik a város polgárságára, — ki első sorban volt osztályosa azon fénynek és dicsőségnek, kik első sorban élvezték a fényesen sikerült kiállítás jótékony hatását. Szónoki szépségeiben gazdag beszédét, e szavakkal zárta be: „Most pedig, midőn gyenge visszhangja voltam az általános érdeletnek, engedje meg méltóságod, hogy az itt megjelent testületek nérvében, méltóságodnak további hazafias működésére áldást és kitartást kívánva dicsoztál b. Eötvös Józsefnek azon mondatával zárjam be szavaim, hogy „a ha más földbe ültetik is át — hasonló gyümölcsöt terem” — kifejezést adjak azon édes gondolatnak, hogy méltóságod határára hivatása szidolja is e város falai közül, munkásságát és tehetségét a haza földjén fogja értékesíteni és nem leend tőlünk idegen soha! Az isten éltesse méltóságod, az emberi életkor legmagasabb szakágát és legyen méltóság maradó dicsa a hazának és istápolója a magyar iparnak.

Zichy Jenő gróf meghatottan választott a Magyar királyi nagytörvényben, a számos felkötések közül az első Szűgyén-Marich László főispán mondta, a királyra emelve poharát, Felémeltetők még; Zichy Jenő gróf Havranek polgármester, a főispán: Toll Isván, Zichy Edmond, Zichy Jenő kiállításának elnök sajtóért Dr. Sáy József, a székesfehérvári polgármester Danits Béla törvényeségi elnök, a hadseregért br. Miska Imre mezonnyi főispán, mire Hóllán honvédtábornok választott, gróf Zichy Nándorért Seidel Lajos városi kapitány mondot sikerült beszéddel, végre a sajtó képviselőit Dr. Neumann Armin.

A legnagyobb fájdalom tudósításom azzal kezdem, hogy tegnapelőtt este 7 órakor Székesfehérvár határát a jég teljesen elverte. A szőlők tökéletesen töukre mentek, egy a kukorica és a még lábón álló egyéb gabonák. A jég iszonyu zivatarral a városban is tetemes károkat okozott, a jég dió nagyságú darabokban hullott, úgy hogy sok házon minden ablakot bevett.

Bajor. — Merénylét. A mult szombaton II. Lipót belga király ellen fenyegető halálos ítélet fűggesztetett volt ki egy templom s az igazságügyi palota ajtajára. Az illető ki ezt tette — s Broecknek hírvár, — elfogott. Kezdetben örültek vélték, most azonban vizsgálát alatt van, mert azon gyaru forog fenn, hogy csak tette az örléséget. Első kihallgatása alkalmával azt vallotta, hogy egy idegen olasz pap adott neki pénzt, hogy meggyilkolja a királyt. Felűtő, hogy Van der Broeck bár hetek óta volt munka nélküli, mégis sok pénzt költött. A mi a falragaszokat illeti, a rendőrség úgy hiszik, nyomon van a bujdosott felfedezésére, ki külföldi volna s fanatikus nyilatkozatai által már egy idő óta — magára vonta a figyelmet.

— Alfons osztrák király csakugyan beházasodik az anyak uralkodó-családba. Erre enged következtetni a madridi „Liberal” eme comanunicqué-ja! Ferencz József osztrák császár a napokban, de mindenesre még e nyár folyamán egy magas rangu madridi személytől bizalmas levelet fog kapni, melynek tartalma mindkét uralkodó-családra fölőtte nagy érdekelt bir. E levél novemberben közzé fog tenni. — A sors. A zuluk országában halált lélt Napoleon császár herceg elesetnek körül-

halandónak sem áll hatalmában. Én tudom mi vár réam. Ugy kell lenni, nem máséint; igen, láthatóan mutatkozott abban a mindenható akaratára! — Ne hagyjon fel a reményvel ifju barátom, — vizsonzá é heresen, s bizalmat gerjesztő hangon; előkérte aztán a különféle lapokat, és leveleket, hogy végrendszabályai esküdjélő másolatokat irhasson ki azokból, és igérte, hogy néhány nap múlva ismét megjelöget. — Ne hagyjak fel a reményvel! — kérdelem magamtól, midőn börtönöm ajtaja, a derék ember mögöt beárult. — Ne hagyjak fel a reményvel?! — S mit remélhetek én meg a halálón kívül? Talán élethozsiglan tartó galváraságot? Borzadt gondolat! Élethozsiglan tartó halál lenne az! Oh! Nem, inkább a halált! Inkább ezeseres halált! Mily különösbég még is az emberek kívánságai és vágyai, különösbég mint végzetek. A mit ma akarunk, megajálják azt holnap; a szerint óhajtat a következő napot! Nem a jobb mindig a mi vágyunkat ingerli.

Midőn még megpepéseltre nem volt a végzetteljes határozat, — midőn nem volt még bizonyos a halálos ítélet, — a halálánál is borzasztóbbnak láttam az életet szabadság nélkül, —

egy nagybefolyásu miniszter ajánlatára, B a r o n e t rangra emeltetett, azon joggal, hogy magát West er f i e l d néven nevezhesse. — És fekvőjóságai s méltósága öröke, a tömlőben áll, gyilkosok között, — s gyilkossággal vádelatott.

Mily borzasztó gyávák az emberek, ha egy halálosítélet, — ha emberátsáink halála forog kérdésnél! Mily szorgosan gondoskodnak mindenről, mi kinyit megörvöltethetné, melyeknek a börtönt és vérsádot elválasztó arany-nyídi alatt ki van téve!

Már másnap bevezették hozzám a védelmezőmet, V a l e n t i n ú r t. E becsületes ember fájdalma, midőn részese helyett, hogyan létemre vonatkozó részletes kérdéseire; a hazámból érkezett papirokat általatam s é azokat elolvastam; — tülhaladta saját levertségemet is. Végre nyugodtabb lón. Elkeltél beszélésem előtte legkisebb részletet, a tengerparcon történt szerencsétlen eseményt; pontosan kikéltél minden körülményt, melyek alatt a matróz halála bekövetkezett, s darab ideig aztán, önmagával látszó-tanácsokozni.

Ne fárasztva magát hiába — mondám neki kis szünet után. — A lehetetlenség, egy

Égy adtra hivatkozom, mely egész nyomorúságot bebizonyítja: 1801 ben azon néptöredék, mely a népség szíráján élőkötött, 30 százezer volt, ma ezen élődiék száma 49 százezer.

A zsidók emancipációjá Oláhországban. Debreczen, jul. 19.

Gróf Sierers Jakob János, híres orosz államférfi, — Oroszország történelmére vonatkozó érdekes emlékiratának 60-ik lapján; nevezetnek Londonban tartózkodása idejéről a következő sorok olvashatók:

UJDONSÁGOK. * A deb. ref. egyh. tanácsa holnap, július hó 20-ik napján délelőt 10 órakor közgyűlést tart. — Tárgy: a múlt gyűlés jegyzőkönyvének meghitelesítése.

Közgazdaság.

A kaszai keresk. és iparkamara a kereskedelmi miniszteriumhoz a földmívelés emelésére és földmívelési érdekek képviselése tárgyában egy igen terjedelmes, szakavatott iratot intézett. Az emlékirat utálván a mezőgazdaságunk eddig kevés istapulásban részvételt mutatva, nagyobb állami gondozást kér...

Öngyilkosság. Sallágyi Mihály helybeli talygás ma talygájának oldalára felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen.

Legújabb.

Konstantinápoly, jul. 18. Négy-száz mohamedán munkás zavargást kísérelt meg; a fényes kapu elé gyülekeztek a hátralékos bérök kiadását követelve...

Öngyilkosság. Sallágyi Mihály helybeli talygás ma talygájának oldalára felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen.

Közgazdaság.

A kaszai keresk. és iparkamara a kereskedelmi miniszteriumhoz a földmívelés emelésére és földmívelési érdekek képviselése tárgyában egy igen terjedelmes, szakavatott iratot intézett.

Gyógyerejü tudóbaj és sorvadásnál. Hoff János, Bács, Stadt, Graben, Bräunerstrasse No. 8. Hoff-féle maláta-mell-czukorkák. Szepl-Szt-György (Erdey).

ÜZLET ÁTHELYEZÉS. Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, miszerint csipess üzletemet f. é. július hó 1-től kezdve exegled-utazóról a bathyányi utcára 2580 sz. szejt hálsamba tettem át, hol is egy mint eddig a legjobb minőségű férfi, női és gyermek lábbelikkal.

KAZAN és GEP-MÜHELY. Debreczen, péterfalu-utca 888-ik sz. Alólirottak ajánljuk magunkat mindenemű-új-kazán és gépmunkákra, egyszersmind azoknak kijavítására.

MINDENEMŰ TITKOS BETEGSÉGEK. borbajok gyógyittanak RICORD párisi egyetemi tanár egyedüli biztos gyógy módja szerint. FOGÁK és azoknak tövei fájdom nélkül kihúzhatnak. Welsz Gyula, specialista gyógyász.

Vörös László arany és ókszerkes DEBRECZENBEN. A bécsi világkiállítás, és a szegedi országos kiállításra a legmagasabb kitüntetést nyert ékszeremeket becses figyelembé ajánlom.

KIADÓ. Az új osztáson közel a városához. MINTEGY SZÁZ HOLD részben kaszáló, részben tallóföld, minden órá n legelőül kiadó.

Előfizet. Helyben és Egy évre 10 fr. Ny. Felj 5. Ez előfizetésit pénzre 16-piaza. VECSEY-kétszázötven. Előfizette: TELEGGI K. LAJOS KÁROLY könyvtári-könyvtáros. A két k. (S. B.) Nyár... tá, ezt érezteti vel... ga sугарainak ége... ügyminiszter, ki go... népe már hozzájut... az előtte fekvő üres... iratot készített a p... irat, adófelügyelő h... denféle bizottságok... hogy a sárkány eb... És foly a hajsz... csapások változtatá... aztán az aratók v... most pedig a pénzü... mölcsért, melynek h... dőse: executio; zse... mányos szükséglete... ténik, és elköltésébe... denféle k szűs z... tartományok és elo... oly örökös variat... ot állhat fel, hol a... regime alatt üli tíze... Alig hogy a fö... tott ahhoz a kis ter... elemi csapások szer... alig, hogy összesz... szükségleteit, adók... elkerülhetlenül sz... áttel a végrehajtók... ből az utolsó garast... ben kötvegyével f... Jól tudjuk, hogy... a polgárságnak kö... az állam irányában... jeitőse egyértelmű... hanem az adóknak h... lése, és annak kimé... szonyokra tekintet... unk történelk, unku... Ez ezek daczát... ny aink javit... jelszó, mely az adó... Hol van feltüntetve... közzétett állambiz... a mérlegjavulás? Ezeket haszalt... helyettük találunk... újabb rovatot az ad... ezimek alatt, és új... sokat oly czélokra... érdekében fekszik a... nemzetnek nem. És ez így meg... gor az adózókkal sz... a teher mind jobba... de az eredmény lá... Hova vezet ez... azt hiszik a felsőbb... adóprős örökösök... taláni? Azt hiszik... hatalom uralma tul... végeles elpusztulá... nők összerokadását... Csaldónak, ha... Igaz ugyan, h... rában foly be; mer... megpörgetik a magy... adóg meggy, mig ki... tőst, és mig meg i... tőlyét a durva bet... egyszerű vége szaká... nek, hitelnek, mi fog... De hát ki a m... meg azzal? Vau-e...